

Protokół nr 4 do Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności gwarantujących niektóre prawa i wolności, inne niż już zawarte w Konwencji i w Pierwszym Protokole dodatkowym do Konwencji

Państwa-Sygnatariusze, Członkowie Rady Europy, zdecydowane podjąć kroki zmierzające do zapewnienia wspólnych gwarancji niektórych praw i wolności, innych niż już zawarte w rozdziale I Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, podpisanej w Rzymie 4 listopada 1950 roku (zwanej dalej "Konwencją") i w Artykułach od 1 do 3 Pierwszego Protokołu Dodatkowego do Konwencji, podpisanego w Paryżu 20 maja 1952 roku, uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Zakaz pozbawiania wolności za długi

Nikt nie może być pozbawiony wolności jedynie z powodu niemożności wykonania zobowiązania umownego.

Artykuł 2

Prawo do swobodnego poruszania się

1. Każdy kto przebywa legalnie na terytorium państwa ma prawo do swobodnego poruszania się i do swobodnego wyboru miejsca zamieszkania na tym terytorium.
2. Każdy, kto przebywa legalnie na terytorium Państwa, ma prawo do swobodnego poruszania się i do swobodnego wyboru miejsca zamieszkania na tym terytorium.
3. Każdy może swobodnie opuścić jakikolwiek kraj, włączając w to swój własny.
4. Korzystanie z tych praw nie może podlegać innym ograniczeniom aniżeli takie, które są przewidziane prawem i które są konieczne w społeczeństwie demokratycznym z uwagi na bezpieczeństwo państwowe i publiczne, utrzymanie porządku publicznego, zapobieganie przestępstwom, ochronę zdrowia lub moralności, lub ochronę praw i wolności innych osób.
5. Prawa wymienione w ustępie 1 mogą również zostać poddane w określonych rejonach ustawowym ograniczeniom uzasadnionym interesem publicznym w społeczeństwie demokratycznym.

Artykuł 3

Zakaz wydalania obywateli

1. Nikt nie może być wydalony z terytorium Państwa, którego jest obywatelem, ani indywidualnie, ani w ramach wydalania zbiorowego.
2. Nikt nie może być pozbawiony prawa wjazdu na terytorium Państwa, którego jest obywatelem.

Artykuł 4

Zakaz zbiorowego wydalania cudzoziemców

Zbiorowe wydalanie cudzoziemców jest zabronione.

Artykuł 5

Terytorialny zakres stosowania

1. Wysoka Układająca się Strona może w chwili podpisania bądź ratyfikacji niniejszego Protokołu, lub w innym, późniejszym czasie, złożyć Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy deklarację stwierdzającą w jakim stopniu zobowiązuje się do stosowania postanowień niniejszego Protokołu na terytoriach wymienionych w tej deklaracji, za których stosunki międzynarodowe odpowiada.

2. Wysoka Układająca się Strona, która złożyła deklarację na podstawie ustępu poprzedniego, może w każdym czasie złożyć następną deklarację zmieniającą treść uprzedniej lub wyłączającą stosowanie postanowień niniejszego Protokołu na jakimkolwiek terytorium.
3. Deklarację złożoną na podstawie niniejszego artykułu uznaje się za zgodną z ustępem 1 artykułu 56 Konwencji.
4. Terytorium Państwa, na którym stosuje się niniejszy Protokół na podstawie ratyfikacji bądź przyjęcia przez to Państwo, oraz każde terytorium, na którym stosuje się niniejszy Protokół na podstawie deklaracji złożonej przez to Państwo zgodnie z niniejszym artykułem, uznaje się za terytoria odrębne w świetle odniesień do terytorium Państwa ujętych w artykułach 2 i 3.
5. Państwo, które złożyło deklarację na podstawie ustępu 1 lub 2 niniejszego artykułu, może w każdym późniejszym czasie uznać w odniesieniu do jednego lub wielu terytoriów wymienionych w tej deklaracji kompetencję Trybunału do przyjmowania skarg od osób, organizacji pozarządowych lub grup, zgodnie z artykułem 34 Konwencji w stosunku do wszystkich lub niektórych artykułów od 1 do 4 niniejszego Protokołu.

Artykuł 6

Stosunek do Konwencji

Wysokie Układające się Strony uznają postanowienia artykułów od 1 do 5 niniejszego Protokołu za dodatkowe artykuły Konwencji, a wszystkie przepisy Konwencji stosuje się odpowiednio.

Artykuł 7

Podpisanie i ratyfikacja

1. Niniejszy Protokół jest otwarty do podpisu dla Państw-Członków Rady Europy, które są sygnatariuszami Konwencji i podlega ratyfikacji w tym samym czasie co Konwencja lub po jej ratyfikacji. Protokół wchodzi w życie po złożeniu pięciu dokumentów ratyfikacyjnych. W stosunku do sygnatariusza, który dokona ratyfikacji w terminie późniejszym, Protokół wchodzi w życie w dniu złożenia dokumentów ratyfikacyjnych.
2. Dokumenty ratyfikacyjne składa się Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy, który notyfikuje Państwom-Członkom nazwy państw, które dokonały ratyfikacji.

Na dowód czego niżej podpisani, będąc do tego należycie upoważnieni, podpisali niniejszy Protokół. Sporządzono w Strasburgu, dnia 16 września 1963 roku w jednym egzemplarzu, w językach angielskim i francuskim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne; oryginał zostanie złożony w archiwach Rady Europy. Sekretarz Generalny przekaże uwierzytelnione odpisy każdemu z Państw-Sygnatariuszy.